

Alina Dworak

VII Międzynarodowa Konferencja z cyklu "Pedagogika społeczna w Europie Środkowej" pt. "Pedagogika społeczna a zagrożenia społeczne, instytucjonalne i indywidualne" (Brno, 14–15 kwietnia 2015 r.)

Chowanna 1, 313-314

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

VII Międzynarodowa Konferencja
z cyklu *Pedagogika społeczna w Europie Środkowej*
pt. *Pedagogika społeczna a zagrożenia społeczne,*
instytucjonalne i indywidualne
(Brno, 14–15 kwietnia 2015 r.)

Od siedmiu lat cyklicznie w Brnie (w Republice Czeskiej) spotykają się pedagodzy, którzy swoje zainteresowania badawcze skupiają wokół zagadnień i problemów mieszczących się w obszarze pedagogiki społecznej. Wieloletnia współpraca Katedry Pedagogiki Społecznej Uniwersytetu Śląskiego z Instytutem Mezioborowych Studiów w Brnie owocuje organizowaniem międzynarodowych konferencji naukowych, których przedmiotem jest wymiana myśli i doświadczeń oscylujących wokół współczesnych problemów społeczno-kulturowych w Europie analizowanych przez pryzmat zainteresowań pedagogiki społecznej. Zorganizowana w roku 2014 konferencja koncentrowała się wokół współczesnych wielowymiarowych zagrożeń analizowanych w pryzmacie społeczno-kulturowym i wychowawczym w kontekstach zarówno ogólnospołecznych, środowiskowych, grupowych, instytucjonalnych, jak i indywidualnych. Uznano, że procesy globalizacji generują liczne zagrożenia, nieznane wcześniejszym pokoleniom; zagrożenia te skutkują brakiem poczucia bezpieczeństwa w różnych obszarach życia społecznego. Celem konferencji była kontynuacja wielowymiarowej współpracy międzynarodowej pomiędzy pedagogami społecznymi Republiki Czeskiej, Słowacji oraz Polski, a podstawową ideą naukowego spotkania pedagogów była wzajemna wymiana myśli

i naukowo-badawczych doświadczeń, a także praktycznych rozwiązań obejmujących zróżnicowaną tematycznie problematykę z zakresu pedagogiki społecznej.

Pierwszy dzień konferencji rozpoczęły obrady plenarne, po których odbyły się panele dyskusyjne w 4 sekcjach. Obrady w sekcji 1 koncentrowały się wokół różnorodnych zagrożeń, jakie współcześnie powstają na tle dokonujących się intensywnych procesów społecznych, kulturowych, ekonomicznych, technologicznych, implikujących degradację społeczną, kulturową czy ekonomiczną. Tematyka obrad w sekcji 2 skupiła się wokół zagrożeń instytucjonalnych, którymi są negatywne w znaczeniu psychospołecznym, kulturowym, wychowawczym zjawiska, wynikające z charakteru i warunków funkcjonowania instytucji zajmujących się edukacją, oświatą, wychowaniem, pomocą człowiekowi i opieką nad nim, a także wspomaganiami rozwoju człowieka. Obrady w sekcji 3 ukierunkowane były na indywidualne konsekwencje zagrożeń społecznych warunkujących jakość życia, możliwość działań profilaktycznych i pomocowych. Przedmiotem zainteresowania sekcji były między innymi zagrożenia związane z zaspokojeniem potrzeb egzystencjalnych i bezpieczeństwa, zagrożenia dobrostanu zdrowia, nieprzestrzeganie praw pacjenta, uzależnienia substancjalne, ponadto zachowania kompulsywne, stosowanie przemocy i konsekwencje jej doświadczania, sieroctwo społeczne czy oszustwa telemarketingowe. Sekcja 4 była sekcją posterową, w której uczestnicy konferencji mogli zaprezentować w formie posterów dowolne zagadnienia korespondujące z tematem konferencji.

W każdej z sekcji toczyła się ożywiona dyskusja, w której referenci mieli możliwość odpowiedzieć na pytania słuchaczy i tym samym rozwinąć podejmowany przez siebie temat.

Zagadnienia będące przedmiotem dyskusji podczas konferencji były analizowane przez pryzmat diagnozy społecznej, a także możliwości projektowanych strategii pomocowych na zróżnicowanych poziomach życia społecznego z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych krajów. Pedagodzy społeczni rozpatrywali rozmiary zagrożeń w perspektywie zarówno globalnej, jak i lokalnej, a także poszukiwali możliwości ich ograniczenia i proponowali rozwiązania pomocowe z uwzględnieniem prakseologicznej funkcji pedagogiki społecznej.

Na zakończenie konferencji miały miejsce oficjalne podziękowania dla organizatorów i uczestników, a uroczysta kolacja stanowiła okazję do wymiany poglądów i integracji uczestników reprezentujących ośrodki naukowe z Czech, Polski i ze Słowacji.